

Jiří Černý

Hudební kritik Jiří Černý se narodil 25. 2. 1936. Do svých 16 let bydlel na Královských Vinohradech se svojí maminkou. Dětství měl docela šťastné a to hlavně díky mamince, která ho už v dětství přivedla k hudbě. Často chodíval do divadla a jako náctiletý kluk se zamiloval do opery.

Nedovolili mu jít na gymnázium, jelikož jeho rodiče byli živnostníci. A proto se nerad přihlásil na stavební průmyslovou školu, na které roku 1955 složil maturitu. Později šel studovat žurnalistiku na Filozofické fakultě University Karlovy. Byl aktivní ve sportovní lukostřelbě, jeho vztah ke sportu ho přivedl k práci v novinách, kde se věnoval sportovním rubrikám.

Od roku 1961-1965 (s přestávkou vojenské služby) byl kulturní redaktor týdeníku Mladý svět. Poté, co dostal výpověď z ideologických důvodů, se živil jako publicista na volné noze a přispíval do mnoha hudebních časopisů.

Od roku 1964 uváděl a připravoval pořady v Československém rozhlasu, např. první československou hitparádu 12 na houpačce, která trvala do roku 1969. Díky této hitparádě se sblížil s Karlem Krylem, jehož písnička „Bratříčku zavírej vrátka“ se stala hitem okupace roku 1968. Po ukončení Houpačky, která byla z politických důvodů zakázána v roce 1969, nesměl až do roku 1989 s Československým rozhlasem spolupracovat.

V roce 1969 sestavil desku Karla Kryla „Bratříčku zavírej vrátka“ z nahrávek ostravského rozhlasu. Od roku 1971 pravidelně pořádal v mnoha městech v Československu své Antidiskotéky, na kterých pouštěl různé nahrávky bez ohledu na jejich komerční potenciál, ale vždy se snažil o pestrý žánr a vysokou kvalitu skladeb. Při Antidiskotékách nezřídka zazněly i během normalizace běžně nedostupné nahrávky zakázaných písničkářů nebo písničkářů, kteří žili v emigraci (Karel Kryl, Vlastimil Třešňák, Jaroslav Hutka).

Byl blízkým přítelem Václava Havla, a tak se v listopadu 1989 se stal členem Občanského fóra. Mluvil k lidem z balkónu na protestech, které byly součástí sametové revoluce. Později se stal šéfredaktorem časopisu Rock and Pop. Po dvou letech však odešel a stal se nezávislým publicistou.

Od dubna 2004 do února 2007 psal články do Lidových novin. Poté psal sloupky pro Hospodářské noviny. Pravidelně pořádal antidiskotéky, poslechové pořady a na ČRo 2 uváděl každou sobotu pořad Klub osamělých srdcí seržanta Pepře, kde se vrací hlavně ke starší hudbě.

V roce 2011 uváděl koncert Pocta Václavu Havlovi v pražské Lucerně. V roce 2013 byl zbaven místa redaktora Českého rozhlasu poté, co se v médiích vmísil do kampaně volby prezidenta. V zápětí se vrátil a pokračoval v přípravě svých pořadů.

Jiří Černý získal cenu Ministerstva kultury za přínos v oblasti hudby. Později byl uveden do síně slávy Akademie populární hudby jako první nehudebník v historii.

Valerie Čižmarová, Klauďie Čelikovská Karolína Němcová, Linda Heřtová, Štěpánka Hrabová, studentky ZŠ Antonína Čermáka